

Bidden

in deze tijd

Gebed om vergeving

- V. Iedereen draagt herinneringen en ervaringen met zich mee die je liever zou willen vergeten: laat ze los...
- A. Wat wij elkaar vergeven, vergeven wij ons zelf.**
- V. Wie maakt nooit fouten? Wie heeft nooit iets gedaan of gezegd waar je achteraf spijt van hebt? Accepteer het...
- A. Wat wij ons zelf vergeven, vergeven wij elkaar.**
- V. God, U hebt het beste met ons voor: U wilt ons geluk, niet ons verdriet. Wij geloven dat U ons aanvaardt zoals we zijn: met onze mooie en minder mooie kanten. Amen.

Gebed tot 'inkeer'

Als ik de pijn
van een ander
niet voelde
als mijn pijn,

als ik mijn vreugde
niet de vreugde
van een ander
wilde laten zijn,

als ik de wereld
buiten mij
dacht te houden,

als ik zelf
niet in de wereld
dacht te zijn

vraag ik je
om me te vergeven:

laat mij weer
in je leven delen
en deel in het leven
dat ik ben.

*'Vergeten theologieën', dat zijn stromingen
binnen het theologische denken, die op de
een of andere manier op de achtergrond zijn
geraakt. Een voorbeeld is de procestheologie,
waarin God creatief-antwoordende liefde
wordt genoemd. Deze twee gebeden sluiten
bij dit Godsbeeld aan.*

Bron van al wat is

Bron van al wat is
en nog niet is:

Gij zijt als de wind
die ons mee kan nemen
die ons kan tegenwerken.
Gij zijt als het vuur
we kunnen ons warmen
we kunnen het doven.
Gij zijt als een mens
die we kunnen doodzwijgen
van wie we kunnen houden.

Bron van al wat is
en nog niet is:

een woord dat
niet gesproken
in de stilte verdwijnt,

een lied dat
niet gezongen
geen muziek wordt,

een dag die
niet geleefd
niet meer terugkomt.

Bron van al wat is
en nog niet is:

door de wereld veranderd
verandert Gij de wereld.

Veel te laat

Veel te laat
heb ik U gezocht
bij mensen niet in tel,
niet serieus genomen.

Veel te lang
meende ik U te horen
in mooie woorden
en stemmige muziek.

Te lang hield ik vast
aan gewoontes en gebeden
die mij bekend
en vertrouwd waren.

Veel te laat
heb ik U gezocht
in de schreeuw
van pijn en wanhoop.

Nu heb ik geleerd
Uw woord te horen
in de wanklanken
van het menselijke bestaan

die het laatste woord
niet mogen hebben.

Toelichting

Midden jaren zestig groeide in Latijns-Amerika het besef, dat armoede het gevolg was van nationale en internationale uitbuiting.

Groepen christenen sloten zich aan bij verzetsgroepen tégen uitbuiting en vóór verandering. Er ontstonden basissgemeenschappen rondom het geloof in God als bevrijder.

Het lijden van het volk leidde tot de vraag hoe 'God' ter sprake te brengen.

Het antwoord was: door solidair te zijn met de armen en onderdrukten in hun strijd tegen armoede en onderdrukking, ontmoet je God zelf.

'Het lijden van het volk is het schreeuwen van God' (Dom Helder Camara).

Tegenover een abstracte God 'ontdekte' de bevrijdingstheologie een God die zich inlaat met de concrete geschiedenis van mensen..

God openbaart zich pas als God, wanneer zijn stem in de stem van armen en onderdrukten wordt gehoord.

Ergens op aarde

(als een voorbede)

Ergens op aarde
– niemand die het hoort –
zingt een vogel
door de stilte heen.
En het heeft zin.

Ik word er stil van...

* * *

Ergens op aarde
– niemand die het ziet –
opent een bloem haar hart
naar het licht.
En het heeft zin.

Ik kijk mijn ogen uit...

* * *

Ergens op aarde
– niemand die het weet –
komt een mens tot zichzelf
vindt zich in een ander terug.
En het heeft zin.

Ik bid...
zonder woorden...

Als ik mag bestaan

Als ik mag bestaan
zo klein en nietig als ik ben
in een oneindige ruimte
die mij omgeeft,

als ik mag leven
op een aarde
die ongevraagd
geeft en neemt

als ik er mag zijn
met mijn talenten
en tekorten,
met mijn eigenaardigheden

dan is het
omdat Gij, God,
weet dat ik er ben
weet dat ik het ben.

